

‘ಏನಿಲ್ಲ ಸಾರ್, ತಾವು ಈ ಬಾರಿ ಗಾವು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಜನ ಬನ್ನಿ ಸ್ವಾಮಿ ಕೇಳಾನ. ಈ ಊರಿಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಆದ್ರೆ ಅಂತ ನನ್ನ ಜತೆಗೆ ಕರಕೊಂಡ್ ಬಂದು.’

‘ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು?’

‘ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು ಅನ್ನಕ್ಕಿಂತ ಆ ಮಾತು ನಿಜಾನಾ ಸಾರ್?’ -ಬೇರೆಯವರಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದು, ಭಜಂತ್ರಿಯವರು ಮಾತಾಡಿದರು.

‘ನಿಜ. ಆದ್ರೆ ಈಗಲೇ ಏನೂ ಹೇಳಕ್ಕಾಗದು. ಇದಿನ್ನೂ ಮೂರನೇ ದಿನ. ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕು. ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಆದೇಶ ಕಳಿಸ್ತೀನಿ ಅಂದಿದಾರ ನೋಡೋಣ.’

ನಂತರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಬೋರಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದ. ‘ಯಾಕ್ ಸರ್ ನೋಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಊರದೇವತೆ, ಮಾರಮ್ಮನ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಯಾರ ಆದೇಶ ಅನುಮತಿ ಬೇಕು? ಹೇಳ್ತೀ.’

‘ನಿಂಗ್ ಬ್ರಾತ್ರಿ ನಿಲ್ಲು ಅಂತ ಯಾರು ಹೇಳಿದ್ದು?’

ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಾತಾಡಿ, ‘ಮತ್ತೆ ಏನು ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿದೀರ?’

‘ಈ ಕುರಿ ಕೋಣ ಎಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸಾಕು’ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಾತಾಡಿದ.

‘ಅಷ್ಟೇನಾ? ಇನ್ನ ಏನಾರ ಇದೆಯಾ?’

‘ಎಂಟನೇ ದಿನ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಆಸಾದಿ ಬಾನ ತಿನ್ನುವ ಕೆಲಸ ಇದ್ದಲ್ಲ. ಕೋಣ ತೂತ ಮಾಡಿ ಕರುಳು ಬಗೆದು ಅನ್ನ ಕಲಸಿ ಮುಕ್ಕಿಸಿ- ಹಸಿಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವಂತೆ ಮಾಡ್ತೀರಲ್ಲ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸೇಕು’ ಎಂದಾಗ ಒಂದೈವತ್ತು ಜನ ಹೋ... ಎಂದು ಕೂಗಿದರು.

ಪೊಲೀಸ್ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಪೊಲೀಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಿಂದ ಸಬ್‌ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಮುರುಳಿ ಮೋಹನ್, ಎ.ಸಿ. ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಹತ್ತಿರ ಒಂದತ್ತ ಜನ ಪೊಲೀಸರನ್ನು ಕಳಿಸಿದರು. ಪೊಲೀಸರು ಬಂದವರೇ ಜನರ ಸುತ್ತ ನಿಂತರು. ಜನ ಪೊಲೀಸರನ್ನು ಕಂಡು ಭಯ ಮಿಶ್ರಿತ ಗಾಬರಿಗೊಂಡರು. ಆದರೂ ಅವೇಶ ಹಾಗೆಯೇ ಇತ್ತು.

‘ಅಲ್ಲ ಸಾರ್, ನಿಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ನಾವು ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡುವ ಆಚರಣೆಗೆ ಯಾವ ಅಡ್ಡಿ ನಿಮ್ಮ? ನಿಮಗೇನಾಗಬೇಕಿದೆ.’

‘ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಉಪವಿಭಾಗಾಧಿಕಾರಿ. ನನಗೆ

ಊರಿನ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ನೀವು ಮನುಷ್ಯರನ್ನಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.’

‘ಯಾರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಸಾರ್?’ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಒಂದು ದನಿ.

‘ಅದೇನು ಆಸಾದಿಯನ್ನು ಕೋಣನ ಕರುಳು ಬಿಸಿದು ಅನ್ನ ಸೇರಿಸಿ ಸುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ್ತ ಅದನ್ನು ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ತಿನ್ನು ತಿನ್ನು ಅನ್ನುವುದು, ಹೇಸಿಗೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಇದು ಶೋಷಣೆ ಅಲ್ಲವೆ? ಯಾಕೆ ಬೇಕು ಇದಲ್ಲ?’

‘ಸಾರ್, ಅದನ್ನ ಶೋಷಣೆ ಅಂತ ಯಾಕನ್ನೋತೀರ. ಅವನು ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ ತಿನ್ನಕ್ಕೆ ಕಾತರನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಅವನಿಗೆ ರುಚಿಯಾಗಿರಬಹುದು. ಯಾಕೆ ನಿಮ್ಮ ನೇರಕ್ಕೆ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ತೀರ?’

‘ಹಸಿಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವುದು ಅರೋಗ್ಯನಾ? ರುಚಿನಾ? ಏನು ಕುರುಡರಂತೆ ಮಾತಾಡ್ತೀರ?’ ಅಂದ ಸುಜನ್ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಕೂತ ನಂತರ ಸರಪಂಚರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಮುನಿಯಪ್ಪ ಎದ್ದು ನಿಂತರು.

‘ಸ್ವಾಮಿ, ಇದೇನು ನಿಮ್ಮ ಕಟ್ಟಳೆ. ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಈಗ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯನ? ಜನ ಎದುರು ಬೀಳ್ತಾರೆ. ಗಲಾಟೆ ಆಗದ ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳೋದು ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ಇನ್ನು ಹೀಗೇ ಮುಂದುವರೆದರೆ ಕಷ್ಟಕ್ಕಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ’

‘ಊರ ಮುಂದೆ ಗಾವು ಸಿಗಿಯುವುದು ಮಾರಮ್ಮನಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಎಲ್ಲ ತಯಾರಿ ನಡೆದಿದೆ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಳಿ ಹಿಂಡೂ ಕೆಲಸ ಬೇಡ’ ಎಂದಾಗ ಎ.ಸಿ.ಸಾಹೇಬ್ ಸಿಡಿಮಿಡಿಯೊಂಡರು.

‘ನೋಡಿ, ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಆದೇಶದ ಪಾಲಕ. ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ಏನು ಆದೇಶ ಕಳಿಸಿಕೊಡ್ತಾರೋ ಅದನ್ನು ಪಾಲಿಸೋದಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ.’

‘ಸರ್ಕಾರ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡತ್ತೆ. ನೋಡಾಣ ನಮಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ತಂತ್ರಗಳು ಗೊತ್ತಿವೆ. ನಾವು ಮಾಡೇ ಮಾಡ್ತೇವೆ. ಜೈಲಿಗೆ ಹೋದ್ರೂ ಸರಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಸೇವೆ ಮಾಡೇ ತೀರ್ದೇವೆ.’

‘ಆಯ್ತು ಮಾಡಿ. ಹಾಗಿದ್ದ ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕ್ ಬಂದದ್ದು ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಗೌರವ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಮಾತು ಬೆಳೆಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ತೆರೆದ ಊರಿನ ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವುದು ಹಿಂಸೆ